

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Ákvörðun nr. 35/2010

Erindi Íslandspósts hf. um að minnka þjónustu við bæinn Kirkjuból í Ísafjarðardjúpi, 512 Hólmavík.

I.

Erindið

Með bréfi, dags. 31. maí 2010, óskaði Íslandspóstur eftir því við Póst- og fjarskiptastofnun (hér eftir PFS) að stofnunin gæfi leyfi til að hætta dreifingu á bæinn Kirkjuból í Ísafjarðardjúpi, 512 Hólmavík. Til vara setti Íslandspóstur fram þá kröfu að bréfastassi yrði fluttur að vegamótum, sbr. 16. grein reglugerðar nr. 364/2003 um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu, þ.e. að viðurkennt yrði að heimili sé staðsett langt utan byggðar. Önnur varakrafa Íslandspósts var að dreifidögum yrði fækkað í einn dag á viku þar sem árlegur kostnaður við dreifingu á bæinn væri allt að fimm sinnum hærri en meðalkostnaður.

Röksemdir Íslandspósts voru m.a. eftirfarandi:

Aðeins sé búseta hluta úr ári.

Í erindi Íslandspósts kemur fram að einn aðili sé þar skráður til heimilis, [X]¹, en hann sé þó ekki skráður eigandi að Kirkjubóli skv. fasteignamati. Þá segir að engin búseta sé á bænum yfir vetrartímann en á hverju ári sé óskað eftir pósthjónustu að vori. Samkvæmt lögum um lögheimili skuli íbúi vera skráður þar sem hann raunverulega býr stærri hluta ársins. Samkvæmt 10. gr. reglugerðar nr. 364/2003 um alþjónustu sé ekki skylda að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljist til hálendis. Í þessu tilfelli virðist vera um augljósa sumar búsetu að ræða en þó nokkur kostnaður falli til vegna þessarar dreifingar. Íslandspóstur verði að gæta ráðdeildar í rekstri og telji að það sé skylda fyrirtækisins að sinna þeim íbúum sem búa og starfa í sveitum, en ekki þeim sem séu þar í frístundum.

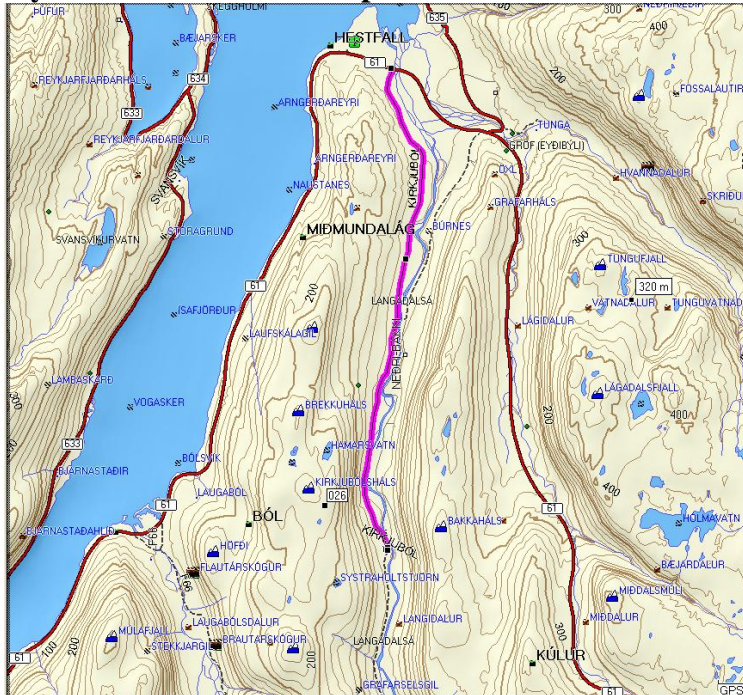
Nauðsynleg hagræðing í rekstri Íslandspósts

Í erindinu segir jafnframt að Íslandspóstur njóti engra opinberra styrkja og þurfi að reka sig á sjálfsaflafé. Minna póstmagn og lægri tekjur séu staðreynd, en á sama tíma hafi

¹ Nafn felld brott vegna trúnaðar.

dreifingarkostnaður aukist umtalsvert á síðustu misserum. Því verði Íslandspóstur að hagræða í dreifingunni sem og öðrum hluta rekstrarins og ganga eins langt og lög og reglugerðir leyfi. Akstursleið frá gatnamótum vegar 61 og að heimili séu 9 km og kostnaður við að aka þessa einu heimreið sé hár. Þetta sé ein lengsta heimreið sem fyrirtækið þekki til að einum bæ á Íslandi. Fram og til baka sé vegalengdin 18 km og fara þurfi 156 ferðir á ári þar sem borgað sé 105 kr. fyrir hvern km. Kostnaður á ári nemi því kr. 294.840.

Mynd. Akstursleið Íslandspósts –bleik lína.

Þá vísar Íslandspóstur til 14. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu en ákvæðið er svohljóðandi:

„Sendingu má afhenda viðtakanda með eftirfarandi hætti:

- a) Með því að hún er sótt á afgreiðslustað póstrekanda;
- b) Með útburði til viðtakanda eftir því sem pósthöfundur segir til um;
- c) Með því að láta hana í pósthólf, sem viðtakandi tekur á leigu á afgreiðslustöðum.“

Telur Íslandspóstur að með því að bjóða einnig fram valkosti a) og c) þá sé skilyrðum um afhendingu uppfyllt.

II.

Málsmeðferð

1.

Athugasemdir ábúanda Kirkjubóls

Með bréfi PFS, dags. 31. maí sl., var ábúanda Kirkjubóls gefið tækifæri til að koma sjónarmiðum sínum á framfæri varðandi kröfur Íslandspósts. Óskað var eftir athugasemdum varðandi aðalkröfu, sem og varakröfur Íslandspósts.

Þann 15. júní sl. kom sonur ábúanda, [X]², á skrifstofu PFS til að koma að athugasemdum vegna erindis Íslandspóst. Mótmælti Einar því að krafa Íslandspóst næði fram að ganga og vísaði m.a. til þess að enginn væri skyldugur til að vera heima allt árið til að fá pósthjónustu, tveir væru skráðir til heimilis að Kirkjubóli en búið væri á bænum frá byrjun apríl og fram til áramóta á hverju ári. Með tilliti til þessa stutta búsetutíma væri kostnaður Íslandspóst ekki eins mikill og fyrirtækið vildi vera láta.

Þá var því komið á framfæri að bærinn hefði hingað til verið í þriggja daga þjónustu og ófært væri ef hún yrði skert frekar. Þá skipti þjónustan miklu máli fyrir ábúendur, t.d. þyrftu ábúendur að reiða sig á þjónustu Íslandspóst varðandi það að fá send lyf. Ef þjónustan yrði skert myndi það hafa áhrif á það hvort mögulegt væri að búið yrði á bænum áfram.

III.

Forsendur og niðurstaða

1.

*Lög um pósthjónustu nr. 19/2002 og reglugerð um alþjónustu og framkvæmd
pósthjónustu nr. 364/2003*

Áður en lög um pósthjónustu nr. 19/2002 tóku gildi var það í höndum Íslandspóst að ákveða hve oft pósti var dreift í dreifbýli. Með lögnum tóku gildi ákvæði sem mæltu fyrir um skyldu til að bera út póst til landsmanna alla virka daga, sbr. 21. gr. laganna. Markmið laganna er að tryggja hagkvæma og virka pósthjónustu um allt land og að allir landsmenn hafi aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu. Lögin eiga uppruna sinn m.a. að rekja til tilskipunar 97/67/EB sem tekin hefur verið inn í EES samninginn.

Samkvæmt 21. gr. laganna skal Póst- og fjarskiptastofnun tryggja að alls staðar á landinu sé alla virka daga borinn út póstur sem fellur undir skilgreiningu á alþjónustu nema kringumstæður og landfræðilegar aðstæður hindri slíkt.

Ákvæði 6. gr. laganna fjallar um hvað felist í alþjónustu. Þar kemur m.a. fram að íslenska ríkið skuli tryggja öllum landsmönnum á jafnræðisgrundvelli aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu, alþjónustu, með ákveðnum gæðum og á viðráðanlegu verði. Í 2. mgr. ákvæðisins segir síðan m.a. að PFS skuli tryggja að boðin sé þjónusta sem uppfyllir grunnkröfur og að öllum notendum sem búa við sambærilegar aðstæður sé boðin eins þjónusta. Þá segir að þjónusta verði ekki stöðvuð nema af ófyrirsjáanlegum ástæðum.

Reglugerð um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu nr. 364/2003 var sett með stoð í 6. og 35. gr. laga um pósthjónustu. Í reglugerðinni er nánar kveðið á um réttindi og skyldur neytenda og Íslandspóst sem og hlutverk PFS. Í 10. gr. reglugerðarinnar er fjallað um útburð á póstsendingum ásamt því að hugtökin kringumstæður og landfræðilegar aðstæður hafa verið skýrð nánar. Í heild sinni er ákvæðið svohljóðandi:

„Rekstrarleyfishafi, sem fengið hefur leyfi til að starfrækja pósthjónustu sem fellur undir alþjónustu og á hafa verið lagðar kvæðir samkvæmt rekstrarleyfi um að veita alþjónustu á landinu eða á ákveðnu svæði, skal bera út póst alla virka daga til heimila og fyrirtækja á landinu öllu eða á viðkomandi svæði eftir því sem við á.

² Nafn felld brott vegna trúnaðar.

Telji rekstrarleyfishafi að kringumstæður eða landfræðilegar aðstæður valdi því að útburður pósts alla virka daga sé verulegum erfiðleikum bundinn á tilteknum stöðum er honum heimilt að senda Póst- og fjarskiptastofnun rökstudda umsókn um undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. Við mat sitt á umsókninni skal Póst- og fjarskiptastofnun taka tillit til annars vegar mikilvægi pósthjónustu fyrir þá aðila sem í hlut eiga og hins vegar erfiðleika og kostnað við útburð, svo sem vegna fjarlægðar eða lélegs vegasambands.

Ekki er skylda til að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis.“

Eins og sjá má af ofangreindum réttarheimildum er meginreglan að skylda Íslandspóst nær til þess að bera út póst til allra heimila og fyrirtækja alls staðar á landinu. Á sama hátt er það réttur móttakanda að fá bornar út til sín póstsendingar á hverjum degi. Undantekningar eru þó á þessari meginreglu ef rekstraraðili telur að kringumstæður eða landfræðilegar aðstæður valdi því að útburður pósts alla virka daga sé verulegum erfiðleikum bundinn á tilteknum stöðum. Ef það á við getur Póst- og fjarskiptastofnun veitt rekstraraðila undanþágu frá skyldu til að bera út póst alla virka daga á tilteknum stöðum.

2.

Ákvæði tilskipunar 97/67/EB um pósthjónustu

Íslensk löggjöf um pósthjónustu á uppruna sinn að rekja til EES samningsins og þeirrar skyldu íslenska ríkisins að innleiða inn í íslenska löggjöf þær tilskipanir sem teknar eru inn í samninginn. Um pósthjónustu gildir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu. Auk þess hefur verið innleidd í íslenskan rétt tilskipun 2002/39/EB frá 10. júní 2002 um breytingar á ofangreindri reglugerð.

Markmið alþjónustu kemur fram í 12. gr. inngangsorða reglugerðarinnar en þar segir:

„Markmiðið með altækri (alþjónusta innsk. PFS) þjónustu er að veita öllum notendum greiðan aðgang að póstdreifingu, einkum með því að veita aðgang að nægilega mörgum afgreiðslustöðvum og með því að tryggja viðunandi skilyrði að því er varðar tíðni uppsöfnunar og afhendingar. Altæk þjónusta verður að uppfylla þá grundvallarþörf að tryggja samfellda starfsemi en jafnframt þarf að vera unnt að laga hana að þörfum neytenda og tryggja þeim sanngjarna meðferð án mismununar.“

Í 3. tl. 3. gr. tilskipunarinnar er fjallað um skyldur alþjónustuveitanda þegar kemur að útburði póstsendinga innan alþjónustu. Ákvæðið er svohljóðandi:

*„Þau skulu gera ráðstafanir til að sjá til þess að veitendur altækrar þjónustu tryggi að á hverjum virkum degi og eigi sjaldnar en fimm daga í viku, nema við kringumstæður eða landfræðileg skilyrði sem innlend stjórnsýsluyfirvöld telja sérstök, fari fram að minnsta kosti:
-ein uppsöfnun,
-ein afhending til heimilis eða athafnasvæðis allra einstaklinga og lögpersóna eða, í undantekningartilvikum, við skilyrði sem innlenda stjórnsýsluyfirvaldið ákveður, ein afhending til hentugs staðar.“*

Ofangreind meginregla, sem einnig er að finna í lögum um pósthjónustu, að alþjónustuveitandi skuli bera út póstsendingar innan alþjónustu á hverjum virkum degi kemur einnig skýrt fram í tilskipuninni.

Að mati PFS er nauðsynlegt að höfð sé hliðsjón af ofangreindu ákvæði tilskipunarinnar, enda hefur Ísland skuldbundið sig til að fara eftir ákvæðum EES samningsins og regluverki hans. Þá ber PFS að tryggja, skv. 5. mgr. 6. gr. laga um pósthjónustu, að staðið sé við skyldur ríkisins um pósthjónustu sem alþjóðlegir samningar kveða á um.

3.

Krafa Íslandspósts um að stöðva póstdreifingu

Aðalkrafa Íslandspósts er að PFS samþykki að fyrirtækið þurfi ekki að bera út póst á bæinn Kirkjuból þar sem vitað sé til þess að búseta sé þar aðeins hluta úr ári en samkvæmt lögum um lögheimili skuli íbúi vera skráður þar sem hann raunverulega býr meirihluta ársins. Auk þess sé bærinn staðsettur langt utan byggðar.

Vísar Íslandspóstur til 10. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu máli sínu til stuðnings. Samkvæmt ákvæðinu sé ekki skylda að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis.

Í athugasemdum ábúanda er þessari kröfu Íslandspóst mótmælt og fullyrt að enginn sé skyldugur til að vera heima allt árið.

Í heild sinni er ákvæði 10. gr. reglugerðarinnar svohljóðandi:

„Rekstrarleyfishafi, sem fengið hefur leyfi til að starfrækja pósthjónustu sem fellur undir alþjónustu og á hafa verið lagðar kvæðir samkvæmt rekstrarleyfi um að veita alþjónustu á landinu eða á ákveðnu svæði, skal bera út póst alla virka daga til heimila og fyrirtækja á landinu öllu eða á viðkomandi svæði eftir því sem við á.

Telji rekstrarleyfishafi að kringumstæður eða landfræðilegar aðstæður valdi því að útburður pósts alla virka daga sé verulegum erfiðleikum bundinn á tilteknum stöðum er honum heimilt að senda Póst- og fjarskiptastofnun rökstudda umsókn um undanþágu frá ákvæðum 1. mgr.

Við mat sitt á umsókninni skal Póst- og fjarskiptastofnun taka tillit til annars vegar mikilvægi pósthjónustu fyrir þá aðila sem í hlut eiga og hins vegar erfiðleika og kostnað við útburð, svo sem vegna fjarlægðar eða lélegs vegasambands.

Ekki er skylda til að bera út póst í sumarhús eða á svæðum sem teljast til hálendis.“

Við mat á því hvort Íslandspósti verði heimilt að hætta póstdreifingu á bæinn Kirkjuból verður að skýra undantekningar frá meginreglunni um að fyrirtækinu beri að bera út póst alla virka daga til heimila og fyrirtækja á landinu þröngt. Meginreglan kemur einnig fram í 21. gr. laga nr. 19/2002 um pósthjónustu en þar segir að PFS skuli tryggja að alls staðar á landinu sé alla virka daga borinn út póstur sem fellur undir skilgreiningu á alþjónustu nema kringumstæður og landfræðilegar aðstæður hindri slíkt. Í 6. gr. laganna segir að íslenska ríkið skuli tryggja öllum landsmönnum á jafnræðisgrundvelli aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu, alþjónustu, með ákveðnum gæðum og á viðráðanlegu verði. Í 3. mgr. ákvæðisins er skilgreint nánar hvað felist í þessu.

Með tilliti til framangreinds er ekki hægt að fallast á að póstdreifing verði stöðvuð á bæinn Kirkjuból vegna þeirrar ríku skyldu sem hvílir á Íslandspósti að veita öllum landsmönnum þjónustu, sbr. 2. gr. laga um pósthjónustu. Samkvæmt ákvæðinu er markmið laga um pósthjónustu að tryggja hagkvæma og virka pósthjónustu um allt land og að allir landsmenn hafi aðgang að ákveðnum þáttum pósthjónustu.

Íslandspóstur vísar í ákvæði 3. mgr. 14. gr. reglugerðar um alþjónustu máli sínu til stuðnings og telur að með því að bjóða upp á að póstsendingar séu sóttar á afgreiðslustað póstrekkanda eða með því að láta hana í pósthólf, sem viðtakandi tekur á leigu á afgreiðslustöðum, uppfylli Íslandspóstur skyldur sínar um afhendingu pósts ábúanda. Að mati PFS verður ekki fallist á þessi rök þar sem meginreglan er sú að sending skal afhent þeim sem hún er stíluð á eða hefur umboð til móttöku hennar, í pósthólfs viðkomandi eða þangað sem utanáskrift segir að öðru leyti til um, sbr. 1. mgr. ákvæðisins. Þar sem um undantekningu er að ræða verður að skýra hana þröngt og er Íslandspósti einungis heimilt að afhenda sendingar með þessum hætti ef skylda fyrirtækisins til að bera út póst fellur niður af einhverjum ástæðum, t.d. að 3. mgr. 10. gr. reglugerðarinnar eigi við, þ.e. þar sem um er að ræða sumarhús eða svæði sem telst til hálendis eða frágangur eða staðsetning bréfaþakassa er ekki í samræmi við reglur.

Þá er það ekki gert að skilyrði skv. ákvæðinu að viðtakandi póstsendinga eigi lögheimili á þeim stað sem afhending á sér stað, líkt og Íslandspóstur vísar til. Þar sem ábúandi er skráður til heimilis á Kirkjubóli verður af þeim sökum ekki fallist á að póstpjónustu við bæinn verði hætt. Þá verður heldur ekki fallist á að hægt sé að heimila stöðvun á póstdreifingu á þeim forsendum að Kirkjuból sé staðsett langt utan byggðar. Samkvæmt ákvæði reglugerðarinnar skal PFS taka tillit annars vegar til mikilvægi póstpjónustu fyrir þá aðila sem í hlut eiga og hins vegar erfiðleika og kostnað við útburð, svo sem vegna fjarlægðar og lélegs vegasambands. PFS telur að stöðvun á póstpjónustu væri of íþyngjandi fyrir ábúanda Kirkjubóls sem hefur mikla hagsmuni af því að fá póst, auk þess sem frekar ætti að koma til skoðunar að beita vægari úrræðum sem ekki eru jafn íþyngjandi.

4.

Varakrafa Íslandspósts að bréfaþakassi verði fluttur að vegamótum

Varakrafa Íslandspósts er að bréfaþakassi að Kirkjubóli verði fluttur að vegamótum 61 Djúpvegar. Óumdeilt er að Kirkjuból telst til dreifbýlis í skilningi reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd póstpjónustu. Ákvæði um staðsetningu bréfaþakassa í dreifbýli er að finna í 16. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd póstpjónustu. Í heild sinni er ákvæðið svohljóðandi:

„Hús í merkingu þessarar greinar tekur til íbúðarhúsnæðis og atvinnuhúsnæðis.

Skilgreiningar vegalaga á þjóðvegum gilda eftir því sem við á.

Við val á staðsetningu bréfaþakassa skal eftirfarandi lagt til grundvallar:

Þéttbýli.

Í þéttbýli skal bréfaþakassi vera staðsettur við eða í húsi.

Þéttbýli er þegar að lágmarki 50 íbúar búa á svæði, þar sem almennt er ekki meira en 50 metra fjarlægð á milli húsa.

Dreifbýli.

Í dreifbýli skal bréfaþakassi vera staðsettur við eða í húsi ef lengd safnvegar frá tengivegi eða stofnvegi er ekki lengri en 50 metrar.

Ef vegur er allt að 500 metrar skal bréfaþakassinn vera staðsettur við vegamót safnvega við tengiveg eða stofnveg. Að jafnaði skal bréfaþakassi ekki vera staðsettur fjær en 500 metra frá húsi.

Við eftirfarandi aðstæður er heimilt að víkja frá ofangreindu varðandi staðsetningu á bréfastassa.

- 1. Ef tvö eða færri hús eru að meðaltali á hverja 2000 metra safnvegur eða tengivegur.*
- 2. Ef ekkert vegasamband er við húsið.*
- 3. Þegar viðkomandi hús er staðsett langt utan við almenna byggð.*

Þrátt fyrir ofangreint skal að jafnaði fara heim að húsi, þegar afhenda skal skráðar sendingar.

Almenna reglan skv. ákvæðinu er að í dreifbýli skuli bréfastassi vera staðsettur við eða í húsi ef lengd safnvegur frá tengivegi eða stofnvegi er ekki lengri en 50 metrar. Ef vegur er allt að 500 metrar skal bréfastassinn vera staðsettur við vegamót safnvega við tengiveg eða stofnveg. Að jafnaði skal bréfastassi ekki vera staðsettur fjær en 500 metra frá húsi.

Undantekningar eru þó frá þessu og m.a. er heimilt að víkja frá ofangreindu varðandi staðsetningu á bréfastassa ef tvö eða færri hús eru að meðaltali á hverja 2000 metra safnvegur eða tengivegur, sbr. 1. tl. 4. mgr. ákvæðisins. Reglan hefur verið skýrð í ákvörðun PFS nr. 4/2009 en þar segir:

„Að áliti PFS felur ákvæðið í sér hlutfallsreglu þar sem heimilt er að taka mið af strjálleika byggðar og þá um leið fjölda viðkomustaða landpósts á tilteknu svæði, þegar ákvörðun er tekin varðandi hvað telst rétt og eðlileg staðsetning bréfastassa fyrir viðkomandi notendur pósthjónustu Íslandspósts. Markmið þessarar reglu er að kveða á um ytri mörk þess réttar notenda pósthjónustu í dreifbýli að þurfa ekki að staðsetja bréfastassa sína fjær húsi en 500 metra að jafnaði. Reglan hefur að geyma hlutlægan mælikvarða á fjölda húsa á tiltekinni vegalengd án tillits til þátta sem almennt geta skipt máli varðandi dreifingu og útburð á pósti, s.s. hvaða leið sé valin, úr hvaða átt sé ekið, hvort um hringtengingu sé að ræða eða hvort keyra þurfi fram og til baka um sama vegarkafn, enda miðast reglan ekki við ekna kílómetra. Væri tekið tillit til slíkra þátta væri beiting reglunnar verulegum vandkvæðum bundin, auk þess sem hún gæti leitt til verulegrar ósanngjarnrar niðurstöðu gagnvart notendum. Verður því að beita reglunni samkvæmt orðanna hljóðan og leggja þannig til grundvallar að hún eigi við um fjölda húsa á tilteknum númeruðum vegi, sem getur annað hvort verið héraðsvegur eða tengivegur. Upphafpunktur slíkrar mælingar getur verið frá byrjun vegarins eða frá síðasta viðkomustað innan hans, þegar það á við.“

Vegurinn sem aka þarf til að bera út póst á bæinn Kirkjuból er um 9 km langur en aðeins er eitt heimili á þessum vegakafli. Sé hlutfallsreglunni beitt miðað við framangreindar forsendur er ljóst að strjálleiki byggðarinnar á svæðinu fer umfram þau viðmiðunarmörk sem reglan setur. Aðstæður sem hér um ræðir falla því undir undantekningarákvæði 1. tl. 4. mgr. 16. gr. og er það því niðurstaða PFS að Íslandspósti er heimilt að færa bréfastassa að gatnamótum 61 Djúpvegur.

Þá telur PFS að fallast verði á það með Íslandspósti að kostnaður við útkeyrslu að þessum eina bæ sé afar hár og að ekki sé hægt að ætlast til þess að fyrirtækið greiði aðeins fyrir þær ferðir sem eknar eru þar sem erfitt væri að fá verktaka til að sinna slíkri póstdreifingu þar sem tekjur væri svo sveiflukenndar.

Í athugasemdum sem bárust PFS munnlega þann 15. júní sl. var bent á hversu miklu máli þjónustan skipti fyrir ábúendur en þeir þyrftu m.a. að reiða sig á þjónustu Íslandspósts varðandi það að fá send lyf. Ef þjónustan yrði skert myndi það hafa áhrif á það hvort mögulegt væri að búið yrði áfram á bænum. Varðandi þessa málsástæðu vill PFS áréttta að skráðar sendingar verða, þrátt fyrir flutning á bréfastassa, að jafnaði bornar út heim að húsi, sbr. 5. mgr. 16. gr. reglugerðar um alþjónustu og framkvæmd pósthjónustu.

Þá kemur þessi niðurstaða ekki í veg fyrir það að ábúendur geti nýtt sér það að fá sendan póst í pósthólf skv. 3. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar eða að ábúendur semji við Íslandspóst um fækkun dreifingardaga miðað við óbreytta staðsetningu bréfaþakassa.

Ákvörðunarorð

Aðalkröfu Íslandspóst um að hætta dreifingu á bæinn Kirkjuból í Ísafjarðardjúpi er hafnað.

Fallist er á varakröfu Íslandspósts þess efnis að fyrirtækinu sé heimilt að færa bréfaþakassa á bænum Kirkjubóli að gatnamótum 61 Djúpvegur.

Ákvörðun þessi er kæránleg til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála, sbr. 13. gr. laga nr. 69/2003 um Póst- og fjarskiptastofnun. Kæran skal berast úrskurðarnefnd innan fjögurra vikna frá því viðkomandi varð kunnugt um ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar.

Reykjavík, 5. nóvember 2010

Hrafnkell V. Gíslason

Margrét Gunnarsdóttir